

Oser La Vie – julge elada!

Idee minna vabatahtlikuna välismaale ning elada aasta otsa teises kultuuriruumis ning keskkonnas tuli mulle ligikaudu kaks aastat tagasi, viimasel keskkooli aastal. Oli raske teha otsust kuhu ja mida minna edasi õppima ning soovisin puhata ning iseendas selgusele jõuda. Samas vaheaastat võttes tahtsin oma ajaga midagi korda saata. Kõige loogilisem oli minna vabatahtlikuks. Kogu idee minna välismaale ja olla vabatahtlik oli mulle uskumatult põnev.

Nii otsustasin töötada vabatahtlikuna Belgia organisatsioonis Centre Reine Fabiola, kus aitasin vaimsete puuetega inimesi igapäevaste probleemide ja muredega ning viimastel seal viibitud kuudel abistasin ka erinevates ateljeedes.

Minu projekti nimi Belgias oli „Oser La Vie“, mis inglise keeles tähendab „dare to live“. Samas tunnen, et see võiks käia kõikide vabatahtlike kohta, kes on Euroopa Solidaarsuskorpuse kaudu välismaal käinud. Raske on kirja panna kõike õpitut ja veel vähem kogetut, sest nii palju sai tehtud ja nähtud. Eriti kui seada endale eesmärgid, kuhu minna ja mida teha. Võin kindlalt öelda, et tänu vabatahtliku töö kogemusele olen palju iseseisvam, kohusetundlikum, enesekindlam ja avatum. Kohanen uutes olukordades kiiremini ja oskan rohkem hinnata enda ümber toimuvat. Õppisin palju Belgia kultuuri ja inimeste kohta, keeleoskusest rääkimata.

Kuid aasta on pikk ning igas aastas on oma tõusud ja mõõnad. Esimesed paar kuud on raskemad, sest perest ja kõigest mis tuttav nii kaua äkitselt eemal olla, võõras riigis ja kultuuriruumis elamine, on kõigile keeruline. Minu puhul raskendas olukorda veel keelebarjäär ning koroonaviirus, mille tõttu jäi väga palju tegemata. Eriti keeruline võib olla pühade ning sünnipäevade paiku, kui mingisuguse välise teguri tõttu jäävad asjad tähistamata.

Kuid isegi kõiki katsumusi ja pettumusi arvestades oli see ka üks toredam ja lahedam väljakutse! Peale 2020. aasta detsembrist seadsin endale iganädalase eesmärgi külastada uut linna või kohta. Kohtusin nii tihti kui võimalik teiste vabatahtlikega ning koos tegime Belgias nii suuremaid kui ka väiksemaid reise. Arvestades karme koroonapiiranguid oli vähe linnu, mis külastamata jäid. Olen äärmiselt õnnelik, et mul oli võimalik töötada nii toredate ja motiveerivate inimestega. Kõik nad olid väga sümpaatsed, kannatlikud ja toetavad. Ma olen neile südamest tänulik! Tundsime üldiselt, belglased on rahvana sallivamad ja abivalmivamad. Õppisin Belgias elades uskumatult palju.

Viimase mõttena tahan lisada, et iga inimese vabatahtliku aasta on äärmiselt erinev, palju on erinev iseloomust ja ellu suhtumisest. Soovitan kõigil kindlasti selline retk ette võtta, kuid sellistes otsuses peab eelnevalt kindel olema. Igal vabatahtlikul, kellega ma rääkinud olen, on olnud nii positiivseid kui ka negatiivseid hetki - see käib aga asja juurde. Oluline on see, kuidas probleem lahendatakse ja oma vigadest õpitakse. Enda kogemusest tean, et olen oma valikuga äärmiselt rahul ja uskumatult tänulik, et mulle selline võimalus anti. Soovitan kõigil korra taolises projektis osaleda, kui mitte Belgias siis kusagil mujal.

Lili-Ann Bürkland
juuli 2021

Lili-Anni saatev organisatsioon oli INVOLVED. Kui ka Sina soovid välismaale minna, võta ühendust info@involved.ee
